

Rechtbank Eerste Aanleg Gent, 19 juni 2013, 19^e kamer

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 19 JUNI 2013

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer (19^w), drie rechters, rechtsprekende in correctionele, zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer, d.d. 8 april 2013, waarbij de inverdenkinggestelden verwezen werden naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. **A.Z.**, *werkloos*, geboren te (...) (Afghanistan) geboren op de vermoedelijke datum van 00/00/1993, wonende te (...)

thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van de Onderzoeksrechter J. d.d. 17/12/2012, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 19/12/2012 en 18/01/2013 en opgesloten in de rijksgevangenis te Oudenaarde;

2. **M.M.**, *taxichauffeur*, geboren te (...) (Afghanistan) op (...), wonende te (...)

thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van de Onderzoeksrechter J. d.d. 17/12/2012, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 19/12/2012 (bevestigd door de Kamer van Inbeschuldigingstelling dd. 03/01/2013) en 01/02/2013 en 01/03/2013 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent; Thans vrijgesteld dd.18.04.13

3. **H.J.**, geboren te (...) (Afganistan) op een onbekende dag in 1989, met laatst gekende woonplaats te (...) en thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

VERDACHT VAN :

De eerste, de tweede en de derde:

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 01/01/2012 tot 17/12/2012, en ondermeer op 25/04/2012, 06/08/2012, 25/06/2012, 05/07/2012, 24/07/2012, 23-24/10/2012 en 07-08/11/2012

Bij inbreuk op artikel 77 bis en 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich plichtig te hebben gemaakt aan het misdrijf van mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van-de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd, gelet op hun onderlinge samenhang.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld S., teneinde de eerste beklagde bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Soranische taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 5 juni 2013.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 5 juni 2013:

—de middelen en de conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJ, het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING**, instelling van openbaar nut, opgericht bij de Wet van 15 februari 1993, waarvan de zetel gevestigd is te 1000 Brussel, Koningsstraat 138, in haar eis tegen de beklagden, voorgedragen door meester L., advocaat te (...), die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;

—de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door mevrouw I., substituut-procureur des Konings;

—de beklagde, **A.Z.**, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester E. in plaats van K., beiden advocaat te (...);

—de beklagde, **M.M.**, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester R., advocaat te (...).

De beklaagde, **H.J.**, alhoewel behoorlijk gedagvaard, is ter terechtzitting niet verschenen, noch iemand om hem te vertegenwoordigen.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

1. Feiten

In de nacht van 24 op 25 april 2012 intercepteerde de politie omstreeks 01u05 twee personen van Afghaanse origine op de parking langs de E40 te Drongen (richting Oostende) die er leken te wachten op een voertuig. Zij werden geïdentificeerd als K.M. en M.N. Gezien de plaats en het tijdstip van het aantreffen van deze personen, vermoedde de politie dat beiden deel uitmaken van een netwerk van mensensmokkel. M.N. had twee GSM's bij. Er werd een retro uitgevoerd op deze toestellen.

Bij dit telefonieonderzoek kwamen verschillende GSM-nummers in beeld, onder meer de nummers (...). Het viel op dat deze laatste twee nummers niet meer actief waren vanaf het ogenblik waarop de twee voornoemde Afghanen werden geïntercepteerd. Op het GSM-nummer (...) werd een tapmaatregel uitgevoerd. Hieruit bleek dat de gebruiker van dit toestel aangesproken werd als Z., die door de politie geïdentificeerd werd als de eerste beklaagde A.Z. Deze voerde gesprekken met niet nader geïdentificeerde personen, die wezen op transport van mensen naar "de andere kant" (hetzij het Verenigd Koninkrijk). Hierbij werd codetaal gebruikt (bijvoorbeeld "8 aardappels zijn vertrokken" — zie gesprek van 1 juli 2012 — en "de aardappelen zijn uitgestapt in Oostende" — gesprek van 21 juli 2012). A.Z. bleek volgens de tapgesprekken ook een GSM-nummer te gebruiken eindigend op (...).

Uitlezing van de GSM's van K.M. en M.N. leerde dat ook na 25 april 2012 deze toestellen verder werden gebruikt, onder andere om telefonische contacten te hebben met het nummer (...) van Z.

Ondertussen werd op 8 mei 2012 tussen de parking van Drongen en een daarnaast gelegen boerderij een treinticket gevonden (reis Calais-Hazebrouck) alsook twee verpakkingen van SIM-kaarten. Een telefoonnummer aan één van die SIM-kaarten gekoppeld bleek veelvuldig contact te hebben met het toestel aangetroffen op M.N.

Uit de tapgesprekken op het GSM-nummer (...) (vanaf juli 2012) bleek duidelijk dat de gebruiker van dit toestel zeer veel gesprekken voerde over het transport van mensen naar het buitenland. Zo bleek onder meer uit een gesprek op 16 en 17 augustus 2012 dat er een vrouw aankwam uit Antwerpen die door "Z." werd opgevangen en overgebracht werd naar Gent waar ze de nacht doorbracht in een safehouse. Op 2 juli ontving "Z." een telefoon van een zekere (niet nader geïdentificeerde) "S." die hem zei dat hij een aantal mensen naar de parking in Drongen bracht. Op 24 juli 2012 belde Z. "N." en zei hij hem "dat de vijf werden opgepakt in Frankrijk" en "dat de vrouwen geen plastic over zich wilden trekken".

Ook bleek het tweede oproepnummer van "Z." (eindigend op 0381) te worden gebruikt door een persoon die via een sms kon worden geïdentificeerd als K.J.. "Z." bleek ook over een

derde oproepnummer (eindigend op (...)) te beschikken. Ook een Brits oproepnummer (eindigend op (...)), gebruikt in het toestel van een persoon die werd aangesproken als "Y." voerde tal van gesprekken die wezen op transporten van mensen. Deze man "Y." bleek ook contacten te hebben met een Franse vrachtwagenchauffeur over transporten van mensen.

Tal van afgeluisterde gesprekken gevoerd tussen "Z." met het GSM-nummer eindigend op (...), en onbekend gebleven personen (in de periode van 22 augustus tot 25 augustus 2012) wezen op gelijkaardige transacties (bijvoorbeeld: Z. vraagt aan de onbekende "hoeveel hij aan de jongen heeft gevraagd", de onbekende antwoordt hem "dat hij meer ervaring heeft in dit soort werk", de onbekende vraagt aan Z. "hoeveel kamers M. heeft", enzovoort — zie stuk 82 en volgende kaft 2 OK I). Hetzelfde geldt voor gesprekken gevoerd met het nummer eindigend op (...) dat gebruikt wordt door K.J. en een persoon die op hetzelfde adres als laatstgenoemde verblijft en wordt aangesproken als "J.". De politie vermoedt dat dit H.J. betreft, zijnde de derde beklaagde (zie relevante gesprekken op 17, 18 en 23 september 2012 - stuk 6 kaft 3 OK I - en in de periode tussen 4 oktober en 2 november 2012 - zie stuk 65 kaft 3 OK I). Dit nummer (eindigend op (...)) werd klaarblijkelijk vanaf november 2012 niet meer gebruikt. Uit de afgeluisterde gesprekken moet blijken dat H.J. toen naar Duitsland vertrok.

De eerste beklaagde A.Z. bleek te zijn afgereisd naar Afghanistan in de periode van 17 september 2012 tot 19 oktober 2012, periode waarin geen gesprekken meer werden gevoerd met het nummer (...). De genaamde "S." (die zegt 24u op 24 bereikbaar te zijn, en dit klaarblijkelijk op een Brits telefoonnummer) bleek wel tijdens deze afwezigheid van "Z." diens zaken waar te nemen (zie stuk 30 en volgende kaft 3 OK I).

Uit de tapmaatregel op het nummer eindigend op (...) bleek dat "Z." op zijn beurt instructies kreeg van een zekere "F." in verband met het sturen van mensen en het betalen van geld (zie stuk 24 kaft 3 OK I).

Op 17 oktober 2012 werden omstreeks 5u40 opnieuw zes illegale personen geïntercepteerd van Iranese, Afghaanse en Sri Lankese origine. Bij één van hen waren een aantal telefoonnummers in diens GSM opgeslagen welke (blijkens de resultaten van de afgeluisterde gesprekken) verschillende contacten hadden met GSM-nummers van de protagonisten in onderhavig strafdossier (eindigend op (...)).

Op basis van de tapgesprekken stelde de politie vast dat twee soorten transporten werden gevoerd, de transporten waar op voorhand cash diende te worden betaald aan de organisatie en de transporten waarbij pas geld diende te worden overgemaakt na aankomst van de betrokkene op de plaats van bestemming. Frappant was het gegeven dat bij de interceptie van een transport van mensen op 7 november 2012 (GE.55.PO.000388/2012) een ticket werd gevonden van U., zijnde een geldtransfertaatschappij die volledig anoniem werkt en waarbij de verzender noch de ontvanger getraceerd kunnen worden (zie stuk 75 kaft 3 OK I en stuk 153 kaft 6 OK I).

Uit een afgeluisterd gesprek van 23 oktober 2012 op het GSM-nummer (...) kwam ook de tweede beklaagde M.M. in beeld die gebruik bleek te maken van het GSM-nummer (...). Verder onderzoek bij de RSZ leerde dat dit nummer effectief toebehoort aan de tweede

beklaagde. Uit tal van afgeluisterde gesprekken bleek dat de eerste beklaagde (nummer eindigend op (...)) en de tweede beklaagde (nummer eindigend op (...)) in de periode november 2012 - begin december 2012 gesprekken voerden in verband met het transport van mensen (zie stukken 52 tot en met 68 kapt 4 OK 1).

Uit een door de politie uitgevoerde observatie op 19 oktober 2012 bleek dat de eerste beklaagde A.Z. bij zijn terugkeer uit Afghanistan in Zaventem werd afgehaald door twee personen in een voertuig Toyota Starlet dat was ingeschreven op naam van de tweede beklaagde M.M.

In een gesprek op 24 oktober 2012 op het nummer (...) wordt gesproken over de werkwijze van het transport. Z., bleek met een onbekende gebeld te hebben, waarbij hij zinnens was om die avond illegalen "op te sturen" (zie stuk 85 kapt 3 OK I). In het gesprek wordt vermeld dat de politie de jongens opgepakt heeft. Dit blijkt te kloppen, aangezien de politie op 23 oktober 2012 een aantal illegale personen vatte in het Sint-Pietersstation. Een aantal van deze personen bleek eveneens een of meerdere GSM-nummers te bezitten van de protagonisten in onderhavig strafdossier (eindigend op (...))

De eerste beklaagde A.Z. werd op 17 december 2012 gearresteerd en verhoord. Bij de huiszoeking uitgevoerd in zijn woning bleek zijn GSM te zijn weggestopt achter een plank in zijn badkamer en lagen zijn SIM-kaarten in het toilet.

De eerste beklaagde ontkende de andere bij het onderzoek in beeld gekomen personen te kennen. Hij beweerde na zijn terugreis uit Afghanistan met de trein naar huis te zijn gekeerd. Het GSM-nummer eindigend op (...) zei hem niets. De parking in Drongen (E40) zou hij niet kennen. Hij stelt zelf asielzoeker te zijn en niets van transport van mensen af te weten. Bij herverhoor op 15 januari 2013 gaf hij toe mensen in Antwerpen te kennen die zich bezig houden met mensensmokkel. Hij gaf toe een GSM-nummer te hebben eindigend op (...). Ondanks het gegeven dat een zekere "N." vermeld staat in de contacten van zijn GSM, stelt hij geen N. te kennen. De eerste beklaagde blijft er bij niets met mensensmokkel te maken te hebben. Geconfronteerd met de vele afgeluisterde gesprekken (onder andere met de tweede beklaagde M.M.) blijft hij er bij M.M. niet te kennen, anderen zouden zijn GSM gebruiken. Hij gaf uiteindelijk wel toe dat hij van Zaventem werd opgehaald, doch door de genaamde Q.

In zijn laatste verhoor afgelegd op 25 februari 2013 — op verzoek van zijn raadsman — geeft de eerste beklaagde toe S. te kennen en af en toe een treinticket voor hem gekocht te hebben. Hij zou ook een keer twee personen en nog eens een persoon van het station in Antwerpen naar een vriend van S. gebracht hebben, volgens hem op vraag van S. Hij erkende dan dat Q. en M.M. hem ophaalden in Zaventem. De eerste beklaagde bleef er wel bij niets met mensensmokkel te zien te hebben. S. zou alles gedaan hebben en hijzelf beperkte zich ertoe om onder meer een treinticket te kopen. Soms gaf S. hem 100,00 tot 200,00 euro per maand voor deze hulp. De eerste beklaagde beweerde dat hij pas na een maand of zo vermoedde dat het ging om de aankoop van treintickets voor illegalen. S. zou ook soms (20 keren of meer) zijn GSM gebruikt hebben.

Onderzoek van de bankrekening van A.Z. leerde dat hierop enkel gelden van het O.C.M.W. werden gestort.

Op 17 december 2012 werd ook de tweede beklaagde gearresteerd en verhoord. Een bedrag van 960,00 euro werd op hem in beslag genomen.

De tweede beklaagde erkende gebruiker te zijn van het GSM-nummer (...). Hij gaf toe o.a. A.Z., "S." (een vriend van A.Z.) en H.J. te kennen. H.J. is volgens hem de persoon die hij aanspreekt als "J." Samen met een zekere "Y." (niet nader geïdentificeerd door de politie) ging hij A.Z. ophalen in Zaventem toen die terug kwam van Afghanistan. Naar zijn zeggen kan het zijn dat H.J. bezig is met mensensmokkel. Hijzelf zou enkel zijn voertuig uitgeleend hebben aan andere Afghanen. Ook ging hij twee maal met A.Z. en S. naar de parking in Drongen, volgens hem om "Q." er af te zetten die er de trein zou nemen naar Italië...

Geconfronteerd met het gegeven dat uit het dossier blijkt dat hij in de nacht van 24 op 25 november 2012 zijn voertuig ter beschikking stelde van derden die ermee personen transporteerden naar de parking te Drongen, stelde hij dat iemand toen wellicht zijn voertuig leende. Wanneer de politie hem wees op het feit dat uit telefonieonderzoek bleek dat hijzelf die nacht ook heel kort naar die parking te Drongen ging, stelde hij dat hij wellicht zijn GSM in zijn wagen liet liggen. Uiteindelijk gaf de tweede beklaagde schoorvoetend toe dat hij die nacht met zijn wagen naar Drongen reed, alwaar hij A.Z. en S. diende af te zetten. De tweede beklaagde voegde eraan toe "dat hij weet dat het mensensmokkelaars zijn" (waarop hij enigszins terugkomt in zijn verhoor voor de onderzoeksrechter) en dat hij hen naar de parking diende te brengen omdat zij daar mensen naar Groot-Brittannië wilden brengen. Volgens hem was H.J. daar ook soms bij en bracht hij hen zeker drie maal naar Drongen. Nadat hij hen afzette was hij naar eigen zeggen niet meer betrokken bij de eigenlijke feiten. Hij zou hier geen vergoeding voor gekregen hebben en deed dit naar eigen zeggen als vriendendienst. In de woning van H.J. werden de illegalen volgens hem verzameld. Daarvoor werden zij verzameld in de woning van A.Z., doch door wateroverlast dienden de illegalen te worden ondergebracht in de woning van H.J. De tweede beklaagde stelt dat hij niet eerder een verklaring over deze mensensmokkelaars durfde af te leggen uit schrik. Hij wist niet waar zijn wagen op het ogenblik van het verhoor was, wellicht bij A.Z. Een bedrag van 500,00 euro van de aangetroffen geldsom zou hij geleend hebben van een vriendin van zijn vrouw.

Bij herverhoor werd de tweede beklaagde door de politie geconfronteerd met de talrijke afgeluisterde gesprekken vanuit zijn GSM (...) gevoerd met onbekenden of met de illegalen zelf, waarbij onder meer codetaal wordt gebruikt, men hem vraagt om zijn auto te lenen en om mensen te vervoeren. Hij bleef ontkennen dat dit iets met mensensmokkel zou te maken hebben. Hij herkende de eerste en de derde beklaagde op foto.

Bij analyse van de rekeninguittreksels van de tweede beklaagde blijkt deze een maandelijkse werkloosheidsuitkering te genieten. In totaal werden echter in de periode midden 2010 - 2012 ook 14.525,00 euro aan contanten gestort op zijn rekening. Hij verklaarde hierover dat 5.000,00 euro van dit bedrag afkomstig is van een lening. Over het saldo kon hij geen uitleg geven; dit was volgens hem niet afkomstig van mensensmokkel. De tweede beklaagde stelt niet te begrijpen waarom de eerste beklaagde beweert hem niet te kennen. Bij uitlezing van de

drie GSM's van de tweede beklagde worden de telefoonnummers van A.Z. en/ of S. teruggevonden, alsook contacten met deze twee personen.

De derde beklagde H.J. kon niet worden aangetroffen voor verhoor. Bij nazicht in het opvangcentrum waar hij had verbleven bleek hij aldaar te zijn vertrokken op 14 mei 2012.

2. Bespreking

Principes

(vgl. G. WARSON, "Mensenhandel: artikel 77bis Vw.", Commentaar Strafrecht en strafvordering, losbl.)

Het misdrijf genoemd in artikel 77bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna "Vw.") stelt misdrijven strafbaar die onder andere onder de noemer 'mensensmokkel' te plaatsen zijn. De term 'mensensmokkel' dient te worden omschreven als een vorm van irreguliere reisbemiddeling, waarbij iemand uit winstbejag behulpzaam is om een persoon op illegale wijze het grondgebied van een welbepaalde staat te laten betreden. In tegenstelling tot 'mensenhand' is het centrale criterium het gegeven dat de vrije wil van de betrokken persoon tot het einde van het proces gerespecteerd wordt. De ratio legis van artikel 77bis Vw. is het bannen van alle mogelijke vormen van uitbuiting van vreemdelingen. De wetgever heeft met dit artikel de wijze waarop de dingen gebeurd zijn — de uitbuiting van de vreemdeling — willen aanpakken, en niet zozeer de activiteit op zich. Het leveren van hulp bij illegale grensoverschrijding kan dus leiden tot bestraffing op basis van voormeld artikel, doch dit zal niet noodzakelijk zo zijn, aangezien niet in ieder geval sprake zal zijn van exploitatie of uitbuiting van de vreemdeling.

Het materieel element van het misdrijf bedoeld in artikel 77bis §1 Vw. ligt in het feit dat ertoe wordt bijgedragen dat een vreemdeling op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, in het koninkrijk binnenkomt, er doorreist of er verblijft. Hierbij zijn daders, mededaders, medeplichtigen, uitlokkers en tussenpersonen allen volwaardige daders van het misdrijf. Onder 'binnenkomen, doorreizen of verblijven' kan worden begrepen, het uitlokken van de komst van de vreemdeling naar België, het regelen van het transport om het land binnen te komen, het verzorgen van het transport binnen het Rijk, het verschaffen van (valse) identiteitsdocumenten, het ter plaatse voorzien in de nodige verblijfsvergunningen, het tewerkstellen van de vreemdeling, het opvangen van de vreemdeling in safehouses,...

Het moreel bestanddeel ligt onder meer in het feit dat ten opzichte van de vreemdeling misbruik wordt gemaakt van diens bijzonder kwetsbare positie. De dader moet de bedoeling hebben gehad om de vreemdeling uit te buiten (bijzonder opzet). Dit uitbuiten moet veruitwendigd zijn doordat de dader ofwel opzichtens de vreemdeling gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen of enige vorm van dwang (waarvoor de beklagden in de onderhavige zaak niet worden vervolgd) ofwel opzettelijk misbruik heeft gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeerde (zoals voorzien in de thans voorliggende kwalificatie). Hierbij dient men aldus de intentie te hebben de situatie van onvrijheid, waarin

het slachtoffer verkeert, te misbruiken. Misbruik impliceert niet noodzakelijkerwijze het gebruik van enig fysiek of moreel geweld en kan zich in veel subtielere vormen voordoen. Het feit dat de vreemdeling het misbruik tolereert, is ook niet van die aard dat de handeling daardoor haar onrechtmatig karakter verliest. Het verduren van deze toestand zal immers meestal enkel te wijten zijn aan de angst en de kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeert. Het feit dat de vreemdeling zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt, mag echter niet zonder meer leiden tot het besluit dat van deze omstandigheid misbruik werd gemaakt. Er kan niet zomaar worden vermoed dat de beklagde de vreemdeling heeft uitgebuit enkel omdat deze laatste zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt. Het misbruik moet daadwerkelijk hebben plaatsgevonden en ook als dusdanig door de strafrechter worden vastgesteld.

De wet voorziet twee verzwarende omstandigheden, de 'gewoonte' in paragraaf twee en de 'vereniging' in paragraaf drie. Dit betreft vormen van georganiseerde en/of professionele misdaad. Of er al dan niet sprake is van gewoonte is een feitenkwestie en kan eenvoudig worden afgeleid uit de verzamelde inlichtingen. De verzwarende omstandigheid 'vereniging' kan slechts in rekening worden gebracht in het geval ook de verzwarende omstandigheid 'gewoonte' speelt. Om te kunnen besluiten dat het misdrijf een daad van deelneming aan de bedrijvigheid van een vereniging betreft, zal het bestaan van een groepering moeten worden vastgesteld, evenals het georganiseerd karakter van die vereniging en de bewuste wil van de dader om van de georganiseerde groep lid te zijn. Het is van geen enkel belang of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.

Toepassing op de onderhavige zaak

Uit de zeer talrijke afgeluisterde gesprekken is duidelijk gebleken dat de eerste beklagde een belangrijke rol vervulde bij het realiseren van verschillende transporten van personen met o.a. als bestemming het Verenigd Koninkrijk. Het volstaat daartoe te verwijzen naar de inhoud van de afgeluisterde gesprekken zoals uitvoerig geciteerd in het strafdossier. Hieruit blijkt dat de eerste beklagde een prominente rol speelde bij de georganiseerde mensensmokkel. Hij gaf instructies over het aantal personen die vervoerd konden worden, hoe en hoeveel er betaald diende te worden en de praktische uitwerking van de transporten. De rechtbank hecht dan ook geen geloof aan de verklaringen afgelegd door de eerste beklagde tijdens het gerechtelijk onderzoek, waar hij zijn rol zeer sterk minimaliseerde en stelde enkel treintickets te hebben gekocht voor illegalen in opdracht van de genaamde "S". Op de openbare terechtzitting heeft de eerste beklagde de feiten niet langer betwist.

Ook de tweede beklagde voerde tal van dergelijke telefoongesprekken, waarvan de inhoud voor zich spreekt. Hij wijst de eerste en de derde beklagde aan als mensensmokkelaars, duidt de plaatsen aan waar de illegalen werden ondergebracht (eerst bij de eerste beklagde, nadien bij de derde beklagde) en fungeerde als chauffeur. Uit de inhoud van de afgeluisterde gesprekken blijkt dat hij goed op de hoogte was van de personen die, werden getransporteerd (zie o.a. "negen personen spel") en dat hij ook een belangrijk aandeel had bij het realiseren van deze mensensmokkel.

Daarnaast bleken illegale personen die geïntercepteerd werden door de politie, in het bezit van het telefoonnummer gebruikt door de eerste en de derde beklaagde en waren er telefonische contacten van deze illegale personen met de eerste beklaagde en de derde (zie uitlezing GSM van de illegale personen geïntercepteerd in de nacht van 24 op 25 april 2012 en onderzoek na de interceptie op 17 oktober 2012).

Verder is er zonder twijfel sprake van een gewoonte gezien de frequentie en de omvang van de transporten, zoals blijkt uit de afgeluisterde gespreken. Zoals hoger beschreven had elke beklaagde hierbij zijn eigen taak, werd de eerste beklaagde zelfs vervangen tijdens zijn afwezigheid naar Afghanistan, is er sprake van minstens één nog "hogere" persoon ("F.") in de organisatie, die instructies gaf aan de eerste beklaagde. De tweede beklaagde had duidelijk schrik van de "organisatie" en dit om verklaringen af te leggen...De verzwarende omstandigheden zoals omschreven in de tenlastelegging zijn bewezen.

3. Straftoemeting

De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De beklaagden hebben mensen als handelswaar beschouwd en lieten verschillende illegale personen (onder andere Afghanen) naar Gent komen, om hen vervolgens naar Drongen te sturen, van waaruit zij onder meer naar Groot-Brittannië werden gebracht. Dat mensen zich hierbij zelfs in plastic dienden te hullen — zoals is gebleken in het strafdossier — is schrijnend en werkelijk mensonterend te noemen. De beklaagden handelden hierbij puur uit geldgewin en betoonden geen respect voor de integriteit van deze medemensen, die zich reeds in een precare situatie bevonden.

De eerste beklaagde nam hierbij duidelijk het voortouw en organiseerde de transporten. De tweede en de derde beklaagde hebben hieraan al te gemakkelijk hun medewerking verleend. De rechtbank acht het niet aangewezen om de tweede beklaagde een werkstraf op te leggen — zoals door hem gevraagd — aangezien dit hem onvoldoende de ernst van de feiten zou doen inzien en zich integendeel een ernstige terechtwijzing onder de vorm van een gevangenisstraf en geldboete opdringt.

De aard en de ernst van de gepleegde feiten en het aandeel van elke beklaagde hierin, dient zich te reflecteren in de hoegroetheid van de bestraffing. Anderzijds zijn de eerste en de tweede beklaagde nog niet gekend in het Belgisch strafregister. In die omstandigheden kan de gevangenisstraf, en voor wat de tweede beklaagde betreft ook de geldboete, deels met uitstel worden toegestaan.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden moet in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

De derde beklaagde is niet verschenen op de terechtzitting, zodat niet kon worden gepolst naar zijn verdere intenties.

Het Openbaar Ministerie vorderde eveneens, overeenkomstig art. 42 en 43bis Sw., de bijzondere verbeurdverklaring van 19.900,00 EUR in hoofde van de beklaagden.

Dit vermogensvoordeel werd correct begroot aan de hand van het aantal personen dat op de geïdentificeerde transporten werden vervoerd. Gezien het aandeel van elke beklaagde en het voordeel dat elke beklaagde redelijkerwijze heeft ontvangen uit de bewezen feiten, begroot de rechtbank het vermogensvoordeel voor de eerste beklaagde op een bedrag van 11.900,00 euro, voor de tweede beklaagde op een bedrag van 4.000,00 euro en voor de derde beklaagde op een bedrag van 4.000,00 euro.

Deze vermogensvoordelen, waarvan reeds 960,00 euro in beslag voor wat betreft de tweede beklaagde (neergelegd op rekening bij het C.O.I.V. — zie stuk 77 strafdossier) dienen te worden verbeurd verklaard. Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagden enerzijds schuldig worden bevonden en gestraft worden, maar anderzijds in bezit zouden worden gelaten van de winsten die zij uit de misdrijven haalden. Een misdrijf mag niet lonen.

Ook het voertuig Toyota Starlet, eigendom van de tweede beklaagde (en in beslag gesteld tijdens het gerechtelijk onderzoek) en gediend hebbend om de misdrijven te plegen, dient overeenkomstig artikel 42, 1° Sw. verbeurd te worden verklaard.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

De burgerlijke vordering van het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING

Deze burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van €2.500,00.

De bewezen verklaarde tenlastelegging staat in oorzakelijk verband met de schade waarvan het centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding vergoeding vordert.

Rekening houdend met de opdracht en bevoegdheid van het centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding is de vordering ontvankelijk en gegrond.

De bewezen verklaarde feiten hebben afbreuk gedaan aan de belangen die deze burgerlijke partij behartigt. Zij hebben deze burgerlijke partij genoodzaakt tot inspanningen om haar belangen naar aanleiding van dit dossier te behartigen.

Deze morele en materiële schade is niet voor precieze begroting vatbaar. De rechtbank is van oordeel dat in deze zaak een schadevergoeding van 500,00 EURO passend is.

De veroordeelde beklaagden zijn hoofdelijk aansprakelijk voor deze schade en zijn ertoe gehouden deze schade te vergoeden.

De rechtbank kent vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet toe vanaf een gemiddelde datum die bepaald wordt op 1 juni 2012.

Gelet op het totaal gevorderde bedrag door de burgerlijke partij, ten bedrage van 2.500,00 EUR, had de burgerlijke partij recht op een basisrechtsplegingsvergoeding van 440,00 EUR.

Aangezien beide partijen wat deze burgerlijke vordering betreft onderscheidenlijk in het ongelijk zijn gesteld betreffende de burgerlijke vordering, komt het raadzaam voor de rechtsplegingsvergoeding om te slaan zoals hierna bepaald.

Het komt aldus aangewezen voor de beklaagden te veroordelen tot een basisrechtsplegingsvergoeding van 220,00 EUR.

Gelet op het verstek van de derde beklaagde dient de rechtsplegingsvergoeding in zijn hoofde te worden herleid tot het minimumbedrag.

De eerste, tweede en derde beklaagde dienen aldus hoofdelijk te worden veroordeeld tot een minimumrechtsplegingsvergoeding van 137,50 EUR.

De eerste en tweede beklaagde dienen bovendien hoofdelijk veroordeeld te worden tot een bijkomende rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 82,50 EUR.

De overige burgerlijke belangen

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf en geleden door andere personen dan de reeds gestelde burgerlijke partijen, past het de burgerlijke belangen aan te houden gezien de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 162bis 182, 184, 185, 186, 189, 190, 194, 195, 226, 227 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 41, 42, 43, 43bis, 44, 45, 66, 100, 381 Strafwetboek;

art. zoals vermeld in de bewezen verklaarde tenlastelegging;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

art. 1022 Gerechtelijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK** in hoofde van de eerste en tweede beklaagde, **BIJ VERSTEK** in hoofde van de derde beklaagde,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van A.Z.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging, tot een **GEVANGENISSTRAF van VIJF JAAR en een GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO (€2.000,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op TWAALFDUIZEND EURO (€12.000,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de **geldboete** zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft **DRIE JAAR van de uitgesproken HOOFDGEVANGENISSTRAF VAN VIJF JAAR** zal uitgesteld worden voor een termijn van **VIJF JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO (€150,00), te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ontzetting uit de rechten

Ontzet de beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 1°, 3°, 4° en 5° Strafwetboek gedurende een termijn van **5 JAAR**.

Ten aanzien van M.M.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging, tot een **GEVANGENISSTRAF van DRIE JAAR en een GELDBOETE van DUIZEND EURO (€1.000,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op ZESDUIZEND EURO (€6.000,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de **geldboete** zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft **TWEE JAAR van de uitgesproken HOOFDGEVANGENISSTRAF VAN DRIE JAAR** zal uitgesteld worden voor een termijn van **VIJF JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een

criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft **VIJFHONDERD EURO (€500,00)** gebracht op **DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00)**, of een vervangende gevangenisstraf van **ÉÉN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN**, van de uitgesproken **GELDBOETE van DUIZEND EURO (€1.000,00)** zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op **HONDERDVIJFTIG EURO (€150,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ontzetting uit de rechten

Ontzet de beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 1°, 3°, 4° en 5° Strafwetboek gedurende een termijn van **5 JAAR**.

Ten aanzien van H.J.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging, tot een **GEVANGENISSTRAF van DRIE JAAR en een GELDBOETE van DUIZEND EURO (€1.000,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op **ZESDUIZEND EURO (€6.000,00)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de **geldboete** zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op **HONDERDVIJFTIG EURO (€150,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ontzetting uit de rechten

Ontzet de beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 1°, 3°, 4° en 5° Strafwetboek gedurende een termijn van **5 JAAR**.

De bijzondere verbeurdverklaring

Beveelt overeenkomstig artikel 42, 43 en 43 bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van **11.900,00 EURO** ten laste van de **eerste beklaagde**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Beveelt overeenkomstig artikel 42, 43 en 43 bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van **4.000,00 EURO** ten laste van de **tweede beklagde**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, waarvan reeds 960,00 EURO gestort is dd. 9 januari 2013 op rekening van het C.O.I.V., X. Bank rekening nummer (...).

Beveelt overeenkomstig artikel 42, 43 en 43 bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van **4.000,00 EURO** ten laste van de **derde beklagde**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

De overtuigingsstukken

Beveelt de **overmaking** aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht, van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. 2012 3402, 2012 5299, 2013 3967, 2013 3254 (wat betreft nrs. 2, 13, 14, 15, 21, 22), 2013 3255 (wat betreft Nr 18 en 19), 2013 3255 (wat betreft nr. 15 met opdracht aan het openbaar ministerie te voegen aan het dossier).

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42, 1° Sw het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. 2013 3254 (wat betreft nrs 17, 18 en 19), gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42, 1° Sw het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. 2013 3255 (wat betreft Nrs. 10, 11), eigendom van de eerste beklagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Beveelt de **teruggave** aan de **tweede beklagde**, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. 2013 3254 (wat betreft nrs. 1, 4, 9, 10, 11, 12, 16)

Beveelt de **teruggave** aan de **eerste beklagde**, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. 2013 3255 (wat betreft Nrs.1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 16, 17)

Het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. 2013 3254 (wat betreft nrs. 3, 5, 6, 7, 8), werd reeds teruggeven in vooronderzoek.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42, 1° Sw het voertuig Toyota Starlet (+ sleutels), het overtuigingsstuk nr. 2013 3254 (nr.20), in beslag gesteld, eigendom van de tweede beklagde en gediend hebbend om het misdrijf te plegen .

De kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 16.399,14 EURO.

Veroordeelt de eerste, tweede en derde beklagde HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **16.262,74 EURO**, meer de betekeningskosten van huidig vonnis in hoof« van de derde beklagde.

Veroordeelt de eerste en tweede beklagde HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **136,40 EURO**.

Legt ELKE veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **EENENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (€1,20)** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131 quater (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

*Wat betreft de burgerlijke vordering van het **CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING***

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de eerste, tweede en derde beklagde HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **VIJFHONDERD EURO (€500,00)**, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum 1 juni 2012 tot vandaag, de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op hoofdsom en vergoedende intresten vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt de eerste, tweede en derde beklagde HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO VIJFTIG CENT (€137,50)**.

De eerste en tweede beklagde worden HOOFDELIJK veroordeeld om te betalen aan de burgerlijke partij een bijkomende rechtsplegingsvergoeding van **TWEEËNTACHTIG EURO VIJFTIG CENT (€2,50)**.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

De overige burgerlijke belangen

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlastelegging.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **NEGENTIEN JUNI TWEEHUIZEND DERTIEN**.

Aanwezig :

- de heer J., rechter, die de terechtzitting voorzigt;
- mevrouw B., rechter;
- de heer A., werkend rechter;

- mevrouw A., substituut-procureur des Konings;
- mevrouw I., griffier.

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer (**19w**), drie rechters, recht doende in correctionele zaken:

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van mevrouw A., substituut-procureur des Konings in haar vordering strekkende tot de **ONMIDDELLIJKE AANHOUDING** van de veroordeelde, H.J., geboren te (...) (Afganistan) op een onbekende dag in 1989, met laatst gekende woonplaats te (...) en thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk.

Er is te vrezen dat de beklaagde, nu hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van **DRIE JAAR** zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

33 §2 van de Wet van 20 juli 1990 ;

24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, BIJ VERSTEK,

Beveelt de **ONMIDDELLIJKE AANHOUDING** van de veroordeelde **H.J.**

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **NEGENTIEN JUNI TWEEDEUIZEND DERTIEN.**

Aanwezig :

- de heer J., rechter, die de terechtzitting voorzigt;
- mevrouw B., rechter;
- de heer A., werkend rechter;
- mevrouw A., substituut-procureur des Konings;
- mevrouw I., griffier.

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer (**19w**), drie rechters, recht doende in correctionele zaken:

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van mevrouw A., substituut-procureur des Konings in haar vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde, **M.M.**, taxichauffeur, geboren te (...) (Afghanistan) op (...), wonende (...).

Gehoord meester R. Er is geen gevaar voor onttrekking en hij heeft een vast adres. Hij is ook steeds verschenen.

Gehoord de heer M.M.

Er is NIET te vrezen dat de beklaagde, nu hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van DRIE JAAR (waarvan TWEE jaar met uitstel), zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

33 §2 van de Wet van 20 juli 1990;

24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, OP TEGENSPRAAK,

zegt dat er geen redenen zijn om de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van **M.M.** te bevelen.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **NEGENTIEN JUNI TWEEDEUIZEND DERTIEN.**

Aanwezig :

- de heer J., rechter, die de terechtzitting voorzigt;
- mevrouw B., rechter;
- de heer A., werkend rechter;
- mevrouw A., substituut-procureur des Konings;
- mevrouw I., griffier.